

image not found or type unknown

Deu pometes té el pomer

«Ofèlia Dracs»

Fecha de publicació:
01/04/1980

Sello Editorial:
Tusquets Editores

Contacto de prensa

Nombre: Delia Louzán

Teléfono: 93 492 81 57

Email:
delia@tusquets-
editores.es

Nombre: Natalia Gil

Teléfono: 93 492 81 36

Email:
nataliagil@tusquets-
editores.es

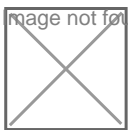
El **Premi La sonrisa vertical 1979** ens va sobtar amb una doble sorpresa : 1) pel fet de sortir guanyador del certamen un llibre en català tot i que el jurat era essencialment castellano-parlant, i 2) perquè sota el pseudònim d'**Ofèlia Dracs**, s'hi amagaven vuit autors, alguns ja coneguts per les seves activitats literàries en l'àmbit de la cultura catalana, i d'altres per la seva col·laboració en la desapareguda revista satírica «*El Be Negre*».

Els **Joaquims Soler, Monzó i Carbó**, els **Jaumes Fuster i Cabré, Xavier Romeu, Joan Rendé i Josep Maria Illa** van decidir un dia —així ens ho van fer saber després del desconcert inicial del jurat i la posterior identificació de cada autor— aplegar-se per a conferir un llibre de deu contes sota el títol (sugerit per una cançó popular catalana) de **Deu pometes té el pomer**. Sembla ser que també van demanar la col·laboració a dues escriptores, les quals, finalment, per diferents raons, van declinar l'ofertament, potser recordant una altra malhaurada poma. . . Així, doncs, dos dels vuit components del grup van redactar els dos contes que calien per a completar les deu pometes del pomer literari.

Curiosament, però, el jurat en cap moment va sospitar que **Ofèlia Dracs** fos un autor/a de vuit caps. Això deu ser degut, creiem, al fet que els autors havien acordat prèviament recuperar per a la literatura el llenguatge de carrer normalment utilitzat a Catalunya per als afers del sexe, el qual va ser i és encara un del més vius i expressius de la península. I tot i que els personatges i les situacions que animen aquests contes són molt diferents l'un de l'altre, no hi ha dubte que, a través del llenguatge, aconsegueixen aquella unitat que va «desconcertar» el jurat. Unitat que també rau en la mateixa naturalesa dels llocs on es desenvolupa l'acció de la majoria dels contes : barris populars de la gran ciutat industrial.

Així, doncs, entre històries calentes, molt d'avui dia, algunes molt trivials, amb un toc d'humor en la majoria dels casos, el lector es trobarà revivint, en més d'una ocasió, situacions que, probablement, ell mateix ha experimentat.

image not found or type unknown

«Ofèlia Dracs»

Sota el pseudònim d'Ofèlia Dracs i amb un títol de cançó popular, Jaume Cabré, Joaquim Carbó, Jaume Fuster, Josep Maria Illa, Quim Monzó, Joan Rendé, Xavier Romeu i Joaquim Soler van escriure per separat una desena de contes i els van presentar plegats al Premi La Sonrisa Vertical del 1979. En tocava un per cap, però les dues escriptores que tenien prevista la seva participació van declinar l'ofertament i dos d'ells van haver de repetir per arrodonir les deu pometes d'aquest pomer literari. El jurat els va concedir el premi, i en cap moment va sospitar que el pseudònim encobria vuit autors que, a més, ja eren coneguts en l'àmbit de la cultura catalana. La sorpresa va ser grossa. Es va publicar l'any 1980 i també es va traduir al castellà. Els autors havien acordat recuperar per a la literatura catalana les maneres desimboltes i la riquesa del llenguatge popular referit a la sexualitat, però no s'esperaven que els personatges i les situacions dels diversos contes acabessin coincidint, descomptada la disparitat de les històries, en la lleugeresa i la gràcia candent de cada pàgina. Més enllà de l'erotisme, convergien en una mateixa ironia; més enllà de les normes del gènere, en una manera lúdica d'abordar la literatura.